

Dansuri coreene (II)

Influenta religiei asupra dansurilor coreene

de *Iuliana Dimancea*

Data trecut? am vorbit despre dansurile folklorice, iar acum vom face o scurt? incursiune în evolu?ia dansului corean, în spe?? dansul de la curtea regal?, a?a c? in rândurile de mai jos pute?i observa cum anume au influen?at diferitele dinastii cultura ?i artele ?i în special ce influen?? a avut ?amanismul, budismul si confucianismul în artele aplicate.

Utilizarea dansului în Coreea a început acum 5000 de ani odat? cu ritualurile ?amanistice. ?amanismul incorporeaz? credin?ele ?i practicile indigenilor din peninsula Coreea ?i la inceputul acestei perioade timpurii, stilurile de dans precum ?i opiniile religioase erau unice pentru fiecare sat în parte. De obicei fiecare regiune avea zeii ei locali iar ?amanii aveau rolul de a participa la serviciile funerare pentru a ghida spiritele în ceruri.

Dansurile, cum ar fi spre exemplu **Tang'ol** din zona de sud, aveau miscari gandite cu scopul de distra zeii sau zei?ele. Mai târziu, odata cu formarea regatelor, dansul corean a fost extrem de sus?inut ?i foarte bine v?zut de c?tre curtea regal?. Guvernul avea ?i o divizie de dans oficial? care a ajutat la popularizarea dansului; printre acestea cele mai populare erau: dansul fantomei, dansul evantaielor, dansul c?lug?rilor. Artele **perioadei Silla** combina elemente chinezești, mostenite din Goguryeo ?i Baekje ?i multe elemente artistice erau sintetizate

pentru a atinge nivelul cel mai înalt al frumuseții armonioase. În timpul erei Silla, Budismul era cel care împingea atenția înspre activități artistice și dezvoltare și prin urmare în acest context s-au dezvoltat multe instrumente muzicale și stiluri de dans.

Membrii clasei înalte din **Silla** se bucurau și apreciau cântecul și dansul și se spune că o profundă stare de bine a invadat societatea pe măsură ce Budismul a început să crească și Regatul Unit al Sillei a devenit unul foarte puternic. Străzile erau pline de muzică în timp ce oamenii petreceau frecvent, dansând pe străzi. Astfel de festivități erau promovate de stat, care organiza regulat festivaluri cum ar fi **Palgwanhoe** (Festivalul celor opt vocale) și **Yeondeunghoe** (Festivalul lanternelor lotus), cel din urmă încă mai există și este organizat în Coreea. Dansurile din Silla erau unice, îndrăznețe, elaborate și artistice. Un număr mare de dinastii s-au bucurat de ele și au fost transmise din generație în generație până în ziua de azi. Dansurile au o poveste fascinantă, mișcări îndrăznețe ale războinicilor care poartă mișcări și gesturi divine ale zeilor. Acestea aparțineau inițial oamenilor obișnuiți dar au fost introduse mai târziu la curtea regală și s-au bucurat de multă popularitate în rândul nobililor. Printre dansurile din acea vreme menționăm pe **Muaemu** care era un cântec cântat de marele călugăr Wonhyo pentru a propaga budismul și **Saseonmu** (patru dansuri ale zeilor munților) create pentru a fi performate de către bărbați. Stilul lor sofisticat și compoziția elaborată au câștigat favoarea publicului și au fost populare până la instalarea dinastiei

Joseon.

Seonyurak (dansul de pe bărci) este un dans care amintește de paradele vestice și nu este întâlnit la curtea regală. Este o producție de mare anvergură și extravagantă; o barcă este așezată peste o trăsătură mare și un grup de **gisaeng** trag de sforile legate de barcă în timp ce cântă și dansează pe cântece cum ar fi **Eobusa** (cântecul pescarului) și **Iseonga** (cântecul tragerii navei la mal). **Perioada Goryeo** a fost diferită dar a urmat artele și cultura din Silla, prin urmare festivalurile lanternelor lotus și al celor opt vocale menționate mai sus erau încă organizate din prima zi de când regele Taejo a venit la putere în 918. În cel de-al 29-lea an de conducere regele Taejo a promulgat o lege care spunea că: *“Dorința mea este **Yeondeunghoe** și **Palgwanhoe** (cele două mari festivaluri) ... Toți oficialii trebuie să privească aceste ceremonii cu cel mai mare respect și reverență.”* Cele două festivaluri au fost stabilite ca cele mai importante ceremonii ale statului și au devenit și mai mari și splendide.

Cu toate c? Budismul a devenit religia statului, **Palgwanhoe** (cele opt vocale) care este o celebrare tradi?ional? pentru zeii folklorici cum ar fi *cheonryeong* (spiritele cerurilor), *o-ak* (5 mari mun?i), *danecheon* (mare râu) a fost considerat mult mai important dec?t **Yeondeunghoe** (festivalul lanternelor lotus) care era ?inut pentru a oferi daruri lui Buda ?i celebrat la scar? larg?. Acest lucru se înt?mpla deoarece oamenii obi?nui?i continuau s? cread? în ?amanism ?i ca o consecin?? budismul a început s? reflecte ?i el elemente ale ?amanismului. Aceste elemente au condus la importan?a dansului ?i cântecelor ca elemente ale ritualurilor budiste ?i un num?r foarte mare de oameni participau la ceremonii cu daruri splendide ?i m?re?e în numele lui Buda. Dansurile de la curtea Chinez? ?i dansurile rituale au fost importate în timpul perioadei **dinastiei Goryeo** ?i odat? cu instrumentele, muzica, dansurile ?i ritualurile de la curte au fost introduse ?i practicate dansurile de la curtea Chinez? la banchetele regale, pe lâng? dansurile coreene tradi?ionale. ?i diferen?a între ele se f?cea prin denumire: muzica chinez? era numit? **tangak** (muzica lui Tang) iar dansul regal **tangak-jeongje** în timp ce muzica corean? era numit? **hyangak** iar dansul regal **hyangak- jeongje**. Ele se mai deosebeau prin felul în care se efectuau plec?ciunile c?tre rege ?i, desigur, prin limba versurilor cântate.

Mai departe,

în **era Joseon** a fost adoptat *confucianismul* ca religie a statului și societatea s-a schimbat de la una aristocratică la una birocratică. Valorile confucianiste au devenit absolute în toate zonele și au adus schimbări semnificative în felul de a gândi, în cultură, în artă și obiceiurile oamenilor. Ceremoniile erau considerate ca fiind valorile de bază în guvernarea unei națiuni și regii Joseon au adoptat politici care susțineau artele și în mod deosebit muzica și dansul. Prin urmare dansul de la curte s-a îmbogățit în timpul dinastiei Joseon. În această perioadă au fost create **36 de dansuri regale** care constituiau o mare parte din cele 53 care au fost performate până în perioada târzie a dinastiei Joseon. În timpul **regelui Sejong** nu numai repertoriile s-au diversificat dar pentru prima dată câteva dansuri erau combinate într-o realizare cu poveste dramatică. S-au făcut multe progrese în dans și muzică cum ar fi aplicarea învățăturilor “*Yin-yang și cele 5 State.*” Mai rămân multe de spus bineînțeles, și dansul de la curte regală a mai trecut prin multe schimbări și îmbogățiri spre exemplu prințul **Hyomyeong** fiul regelui Sunjo al dinastiei Joseon în **1827** a creat multe dansuri în timpul celui de-al 28-lea și 29-lea an de guvernare al tatălui și a creat astfel **epoca de aur al dansului regal Joseon**. Prințul Hyomyeong a manifestat un mare interes și a avut talent la dans și el este cel care a creat toate repertoriile cu dansuri reprezentative care există până în zilele noastre.